

noget af den nuværende Forsvarsminister, men det vil han jo faa Lejlighed til nærmere at udtale sig om.

Saa var der det interessante med de korte Geværer, at det var mig, der havde foranlediget, at man var begyndt at save af de store Geværer, saaledes at de blev noget kortere. Nu hænger det saaledes sammen, at man naturligvis ikke, fordi de gamle Geværer bliver slidt, kaster dem hen i en Krog, man har da tidligere benyttet dem som Haandvaaben til Artilleriet, hvad man udmærket godt kan gøre, selv om de er slidt, og det er saa vidt mig bekendt ogsaa det, der skete den Gang. Den højtærede Minister ved udmærket godt, at ved Ordningen af 1922 er der ogsaa afsat et Beløb, saaledes at vi kan give almindelige Geværer til hele Mandskabet ved Infanteriet.

Saa var der noget om disse Manøvrer, eller hvad man skal kalde dem. Jeg har gjort opmærksom paa, at man har indført dem i det nye Forslag og har sagt med Hensyn til Reservebefalingsmændene, at de skal staa til Raadighed en Gang om Aaret i saa og saa lang Tid, et Bevis for, at vi havde fuldstændig Ret i de Betragtninger, vi gjorde gældende i 1922.

Saa nævnte den højtærede Minister de 20 000 Mand, som jeg havde omtalt, idet jeg havde spurgt, om det Vagtkorps, der her var Tale om at oprette, kunde løse en saadan Opgave. Den højtærede Minister spurgte, om man i det hele taget kendte et saadant Tilfælde. Ja, jeg har nævnt Finland — og jeg mener, man udmærket kan anføre det i denne Forbindelse — hvor et fremmed Troppekontingent sluttede sig sammen med visse Elementer i Finland og drog Landet ind i en Borgerkrig. Jeg ved ganske vist, at de den Gang fik Hjælp fra et fremmed Land, men det var ikke et saa stort Troppekontingent, der var Tale om. Men ogsaa efter socialdemokratisk og radikal Mening maa vi jo have det saadan, at man kan afværge noget saadant som det, jeg her har talt om. Der er adskillige andre af den Slags Tilfælde, den højtærede Minister spurgte om, saaledes i Schlesien for ganske faa Aar siden; og dér var der ikke Tale om 20 000 Mand, men saa vidt jeg ved om det dobbelte — bevæbnede Skarer. Jeg mener derfor ikke, man kan saadan slynge det til Side og sige, at det er Utopier, noget, som ingen Sinde vil komme til at foreligge.

Pürschel: Denne Debat udmærker sig jo, naar et ganske enkelt Punkt, et for Forsvarsministeren meget uheldigt

Punkt, undtages, ved en overordentlig Mathed fra de Herrers Side, som skal forsvare dette Forslag, og det er saare let forstaaeligt. Thi der kan ikke være nogen Begejstring i socialdemokratiske Kredse over at skulle forsvare et Forslag uden Hoved og Hale med halve Indrømmelser til Sandheden og halve Indrømmelser til Vanviddet, fuldkommen blottet for Logik. Der kan ikke være megen Fornøjelse ved det. Det er forstaaeligt, at baade den højtærede Forsvarsminister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. P. Larsen) siger saa lidt som muligt om dette Forslag, saa lidt som muligt, helst slet ingen Ting.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch gjorde bl. a. den Bemærkning, at det var vanskeligt at opretholde Paastanden om, at Danmark er i Spidsen for Udviklingen med Hensyn til Nedrustning. Jeg tror nu, at hvis man vil gøre sig den Ulejlighed procentvis at beregne Staternes militære Udgifter, vil man finde, at Danmark staa meget lavt, sammenlignet med alle de Stater, som paa dette Omraade staa frit, og man vil ogsaa finde — det er godtgjort fra sagkyndig militær Side —, at en Ordning som den østrigske, overført paa vore Forhold, vilde betyde en Udgiftsforøgelse. Jeg tror derfor, at denne Paastand meget vel lader sig opretholde.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om frivillige Korps i Italien, og baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har ogsaa gjort nogle Bemærkninger om frivillige Korps og disses formentlige Færlighed. Jeg er naturligvis den ærede Ordfører for Socialdemokratiet meget taknemmelig for, at han undtog det gamle akademiske Skyttekorps, hvis Historie jo ogsaa er et eneste stort Dementi af ethvert Forsøg paa at ville tillægge dette Korps nogen som helst Tanke om nogen Sinde paa nogen som helst Maade at ville gribe ind paa noget som helst Punkt i den politiske Udvikling her i Landet. Men naar man henviser til de fascistiske Korps i Italien, saa indrømmer jeg, at Dannelsen af saadanne Korps vilde være overmaade betænkelig herhjemme. Men det Formaal at udelukke saadanne Korps vilde man meget let kunne naa ved en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende i alt Fald ikke et Øjeblik vilde betænke mig paa at tiltræde, nemlig, at Forbindelse af politiske Formaal med Samling i bevæbnede Korps vil man ikke finde sig i. Det kan man efter min Mening uden mindste Skade